

Marc Andreu, president de Panteres Grogues, en un moment de l'entrevista

lació que va causar l'estupor i les crítiques d'altres jugadors de la mateixa lliga com ara Tim Hardaway, qui va declarar en un programa de ràdio odiar els homosexuals, a més d'afirmar que "els gais no caben als Estats Units ni al món". Tot i aquestes declaracions públiques, Amaechi va agrair irònicament la sinceritat de Hardaway.

Ara bé, si el món del rugbi i del bàsquet tenen un parell de referents amb Thomas i Amaechi, el futbol encara necessita un pilar on recolzar-se. Si bé és cert que encara segueix molt viva la figura de **Justin Fashanu**, futbolista londinenc d'origen nigerià que va sortir de l'armari ara fa vint anys, el seu suïcidi el 1998, provocat per la pressió laboral que patia i les persecució de la premsa britànica, va deixar orfena la causa. De fet, tot i que iniciatives com la de **Theo Zwangziger**, president de la Federació Alemanya de Futbol, que recentment ha confirmat el seu suport a l'*outing gai* (sortida de l'armari) després de quedar impressionat pel suïcidi de **Robert Enke**, porter de la selecció alemanya, qui amagava un altre tabú futbolístic com és el de la depressió, el món del futbol és un en els quals trobem un nivell d'homofòbia més elevat. Com a exemple, els jugadors de la *Premier League* anglesa, que s'han negat a participar en una campanya publicitària per a l'agència Ogilvy que pretenia efectuar una crida social contra l'homofòbia en el futbol; o les declaracions de Luciano Moggi, exdirector general de La Juventus, qui va afirmar no voler contractar mai un gai per jugar al seu equip.

Fruit de totes aquestes revelacions i de les seves respostes públiques, sembla que els mitjans de comunicació mundials, incloent-hi els espanyols, han començat tota una persecució mediàtica sobre el tema, que passa des del recordatori i opinió sobre els esportistes que en temps passats ja varen destapar la seva homosexualitat fins a una veritable caça de bruixes amb noms i testimonis més que qüestionables.

Marc Andreu, president del club esportiu Panteres Grogues, i **Àlex Rue**, coordinador de la secció masculina de futbol del mateix club, a més de secretari i membre de la junta, ens parlen sobre aquesta realitat:

En un món tan difícil per al col·lectiu LGBT com és el de l'esport va néixer el club esportiu Panteres Grogues. Les seves pretensions eren les d'una entitat nascuda per lluitar contra l'homofòbia a l'esport o com a lloc de trobada d'aquells joves esportistes que necessitaven suport per sortir de l'armari?

Marc Andreu: Panteres Grogues va començar ara fa quinze anys com a equip de vòlei platja. Realment érem poqueta gent que, amb el temps, vam anar vestint-nos de groc -color distintiu del club- i, de forma exponencial, creixent amb la institució fins a la data d'avui. Actualment ja comptem amb 18 seccions, alguna d'elles separades per sub-seccions masculines i femenines. Podríem dir que els seus inicis van ser impulsar l'esport dins del col·lectiu LGBT, sense discriminació per l'orientació sexual, tot i que, amb el temps, es va